

Do What You Have To Do

- "I do what I have to do, but I don't know how to let you go."

Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Konu: "Tecavüz bir sanattır aslında Potter, hele sihir kullanmıyorsan.. Onu etkisiz hale getireceksin, ama hala ayık olacak.. Sana karşı koyacak, ama rıza göstermeyecek.. Unutma, rıza gösterene tecavüz edemezsin.."

"nasıl?"

"yaşıyor.. *hala.*"

"boşuna *Yaşayan Çocuk* dememişler.. yemeğini verin-"

"yemiyor-"

"yedirin. kapris çekecek halimiz yok."

SOUNDTRACK

EVANESCENCE – SWEET SACRIFICE

It's true, we're all a little insane but it's so clear now that I'm unchained

Fear is only in our minds, taking over all the time, fear is only in our minds, but it's taking over all the time

You poor sweet innocent thing, dry your eyes and testify, you know you live to break me - don't deny

You poor sweet innocent thing, dry your eyes and testify, and oh you love to hate me don't you, honey?

I'm your sacrifice.

"yürü potter-" harry yaka paça içeri atılırken dik, olabildiğince dik, yürümeye devam eder, diğerlerinin yüzlerine bakmıyor, nasılsa onlar aşağı, onunla eşit düşmanın yüzüne bakıyorken karanlık lord asasının ucunu inceliyor, mırıldanır

"tekrar hoş geldin harry.. bugün seninle özel olarak ilgileneceğiz.."

harry hafifçe gülerken cevaplar

"yaşasın.. çay mı içeceğiz?"

voldemort kırmızı bakışlarını ona çevirirken harry de ona bakıyordur, aptallıktır aslında, kaç gündür vücudu parça parça ayrılıp birleştirilmiş, defalarca kanı alınmışken hala dik kafalılık etmek aptallıktır, ama en kötü şey ölümken, ve bu kadar yakındayken kaybedeceği bir şey yoktur, voldemort mırıldanır

"büyünün *neden* çalışmadığını buldum harry.. belki öğrenmek istersin.."

harry ona bakıyorken bir an yutkunur, ama bir şey söylemezken karanlık lord cevaplar

"hala bakırmışsin harry.. neden bunu bize söylemedin? bilsek sana yardım ederdik.."

harry ağzı aralanarak bir nefes alırken karanlık lord sırtır..

"sen en eski dostum sayılırsın, arkadaşşıma yardım etmemek bana yakışmaz,-" harry geriliyor, derslerde parlak bir öğrenci olmayabilir, ama hayata karşı oldukça zekiye başına ne geleceğini anlamış, geri adımlar atıyorken voldemort üzerine geliyordur, hafifçe gülerek konuşur

"biz arkadaşız harry, garip ve değişik bir arkadaşlık, arkadaşşıma elimi sürmem, değil mi?"
"arkadaş? evet tabii-"
"ama burada sana bu deneyimi bahşetmek isteyen çok ölüm yiyen var harry.."

harry donarak ona bakıyorken voldemort sırtarak fısıldar

"ben olsam kaçmaya başlardım."

harry ilk defa onu dinlerken hızla döner ve koşar, voldemort eliyle gitmelerini işaret ederken bir sürü maskeli adam küçüğün peşine düşer..

harry koşuyorken voldemorttan önce anlamıştır aslında, dumbledore onlardan önce fark etmiştir, harryi koruyan şey masumluluğu, dokunulmamışlığı olmuştur, bebekken de öyledir, şimdi de öyledir, ve voldemort şimdi bunu parçalayacakken kendi yine ona dokunmuyor, başkalarının yapıp ona hazır paketi getirmesini istiyorken delikanlı kolunu tutuyor, çevresine bakar, bitmeyen kara bir delikte gibidir, o sırada biri bağıır

"ORDA!"

harry o tarafa baktığında midesi bulanarak bir sürü adamı, maskeli en azından, ona geliyor görürken önüne dönerek tekrar koşar, ama ne kadar hızlı olabilir ki, 18 yaşında bir delikanlı böylesine yaralıyken ne kadar dayanabilir-

harry sırtından itilerek duvara yapışırken bağıırır..

"hayır- hayır- lütfen-" harry kurtulmaya çalışıyorken eller her yerededir, ve bir kişiye de ait değildir, o sırada biri arkasında onu tutan adama yumruk atarken adam geri düşer, harry bir saniye serbest kalırken başkası onu yakalar, delikanlı debeleniyorken tekmelemeye çalışır ama arkasındaki onun ayaklarını birbirinden ayırır, ona bastırırken harry tamamıyla duvara yapışmış, hızla nefes alıyor, zayıfca fısıldar

"lütfen-" ama onu dinlemezken adam onun bileklerini kaldırır, duvara tek eliyle dayarken harry nefesi ciğerlerine dar geliyor, yutkunarak gözlerini kapatırken tırnakları duvardaki kiremitlere girer, gözlerini açtığında onları izleyen bir sürü maskeyi görürken zayıf bir ses çıkartır..

arkasındaki adam tek eliyle onun pantolonunu sökmüş, yere bırakmışken harry gözleri yanıyor, çırpınarak onu kalçasıyla itmeye çalışır ama bu hareketi arkada gülüşlere sebep olurken delikanlı hızlı nefesler alıyor, konuşur

"öleceksin, her kimsen seni öldürecek, bana dokundun-" luciusun sesi geride dokunur
"karanlık lord sevgilinmiş gibi konuşuyorsun potter,-" harry yeşil gözleri kızgınlıkla parlıyor, kalabalıktaki parlak gri maskeye bakarken onun o olduğunu anlamış, cevaplar
"masumluluğumu taşıyan adamı canlı tutar mı sanıyorsun?"

lucius kolları çözülürken mırıldanır

"o adam ben olmadığımı göre, problem yok.. gerçi merlin biliyor, severus olmasa ben yapardım-" harry kasılarak dururken arkasındaki adam o anda onu hızla eğer, ve harry içine bir şey girdiğini duyarken haykırır..

harry gözleri yanıyor, yere bakıyorken ağzı açık, acıyla yere düşecek gibi olur, ama belindeki kol onu tutuyor, düşürmezken harry elleri duvarda, tırnaklarıyla tutunuyorken malfoy tekrar konuşur

"tebrik ederim potter.. artık erkek oldun.."

harry başı dönüyor, cevap vermezken malfoy mırıldanır

"bence bu yine de yumuşak, ben olsam bastonumla başlardım.."

harry karnı kasılırken luciusun apartta beklediğini biliyor, gözleri yanıyor, yumarken başını duvara dayar, o sırada arkasındaki şey çekilirken harry kısa sürmesinden hiçbir şeyin girmediğini anlar, şimdi başladığını fark ederken başını kaldırır, konuşur

"yapma, yapma-" acı daha da büyük olacaktır, biliyordur, ona içirdikleri şeyler duyularını arttırıyordu-

harry bağırarak duvara dayanırken arkasındaki eller beline bastırır..

"snape-tanrı aşkına- EĞER SENSEN SENİ ÖLDÜRECEĞİM-" harry yere düşerken herkes gülerken geri açılır, delikanlı dizleri üzerinde, öğürmek istiyorken canı yanıyor, bacakları titriyordu, luciusun bastonu tam önünde yere inerken harry siyah sopanın ucuna bakar, nefes alıyorken lucius konuşur

"şanslıydın potter.. unutma.." ve bastonla hafifçe onun yanağını patpatlar, sonra dönerek uzaklaşırken harry yan dönerek düşer, gözleri kapalı, ayaktaki adama bakarken maske vardır, kim olduğu belli değildir, lucius yalan söylemiştir, snapeden daha fazla nefret etmesi için-

adam üzerinden geçer, uzaklaşırken harry gözlerini kapatır, birisi onu büyüyle kaldırır ve zindanına götürürken delikanlı kendinden geçer..

harry zindanda, kalçası ağrıyor, *her yanı* ağrıyor, bir bunu yaşamamış, artık bunu da yaşamışken tavana bakıyordu, zindan kapısı açılınca o tarafa bakar, kanını almaya gelmişlerdir, biliyordur, artık savaşmaya mecali yok, kolunu sıyırırken bir sürü keşiğin kabuğu vardır, kolunu uzatır, başını diğer tarafa çevirerek gözlerini kapatırken ölüm yiyen onu o koldan tutup çeker, kaldırırken harry refleksiyle kalkmış, ona bakarken gözleri büyür, vakti gelmiş midir, şimdi midir-

"sesini çıkartırsan yalnız kalırsın."

harry onun sesini duyduğuna inanamazken başını sallar, sonra tekrar daha şiddetle sallarken hayır o adam bu değildir, snape ona dokunmaktan bile tiksindir, harry kendi kendini rahatlatırken snape dönmüş, maskesi ve pelerini hala üzerinde, yürürken harry de onu takip eder..

snape onu bir yerlerden geçirmiş, bir kapıyı açarken onu içeri tıkar, göğsüne de bir kalemi yapıştırırken harry kaleme bakar, snape kapıyı onun suratına kapatır, harry uzaklaşan adım seslerini duyarken kaleme bakar; kapağı dönen bir tükenmez kalem, sessizce kapağı çevirir, yok olduğunu hissederken gevşer..

SOUNDTRACK

EVANESCENCE – GOOD ENOUGH (INSTRUMENTAL)

harry düştüğü yerde bir an üzerine birilerinin saldırmasını bekler, ama öyle bir şey olmazken delikanlı gözlerini açar, yerde yatıyordur, hafif nefeslerle dikleşirken bakışları bulunduğu yerde, eli kalemi kavriyorken yavaşça yerdeki parkeye eliyle bastırarak kalkar, bütün vücudu sızlayarak bunun kötü bir karar olduğunu söylerken harry aldirmayıp biraz daha dayanmasını ister, tozlu eşyaların arasında ilerlerken bir sürü kitabı, boş dolapları, şurdan geçen bir fareyi, ve yine tozlu eşyaları bulurken yalnız olduğunu anlamış, kanepeye çökerek oturur, derin bir nefes alırken gözlerini kapatır..

harry yüzüne çarpan bir nefesi duyarken hızla gözlerini açar, hemen yüzünün üzerinde kocaman yeşil gözler görünürken bağırarak geriler, doobby de gerilerken bağırır
"EFENDİ HARRY POTTER YAŞIYOR, DOBBY ÇOK MUTLU EFENDİ HARRY POTTER!"
harry eli göğsünde, hızlı nefesler alıyorken koltuğa geri çökerek sorar
"ne oldu doobby-"
"EFENDİ DUMBLEDORE YOLLADI EFENDİ HARRY POTTER! İYİ OLUP OLMADIĞINIZI GÖRMEMİ İSTEDİ, EFENDİ HARRY POTTER ÇOK İYİ, DOBBY ÇOK MUTLU BİR CİN EFENDİ HARRY POTTER!"
harry başını sallar, çevresine bakarken hala yalnızdır, sorar
"diğerleri nerde? neden gelmiyorlar-"
"EVE GİRMELERİ YASAKMIŞ EFENDİ HARRY POTTER, DIŞARISI ÇOK TEHLİKELİYMİŞ EFENDİ HARRY POTTER, EFENDİ DUMBLEDORE HERKESİN EVDE KALMASINI SÖYLEDİ!"
harry şaşırmamış, ona dönerken sorar
"şimdi ne olacak-"
"SİZ BURDA KALİYORSUNUZ EFENDİ HARRY POTTER, BİRİ SİZİ ALANA KADAR!"
harry *enfes* derken doobby ona bakar, harry basit dile geçer
"tamam doobby.. gidebilirsin-"
"efendi harry potter iyi mi efendi harry potter?"
efendi harry potter ona bakarken hafifçe gülümser, cevaplar
"iyi doobby.." doobby gülümser, sonra başını sallar ve yok olurken harry iç çeker..

harry yorgun, evi tura çıkmışken ev değişik, en azından harrye göre değişik, delikanlı daha önce hiçbir yerde bu kadar çok kitap gördüğünü düşünmüyor, üzerlerinden adım atarak geçer, üst katta kapılardan birini iterken bir yatak odasını bulur, içeri girerken burada da her yerde toz vardır, harry snapein eve ne kadardır uğramadığını merak ediyorken toza aldirmaz, kumaşları çekerek yatağın içini açar, içi temiz olan yatak oldukça davetkar görünüyordur, delikanlı ayakkabılarından kurtulur, sonra yatağa girerken büyük beyaz yastık biraz sert, biraz yumuşak, çarşaf lar yıkanmış ama hiç yatılmamış, kendilerine has o kokuyla onu beklemişlerken delikanlı üstünü örter, sonra keyifle elini yastığın altına sokar, başını yerleştireceken elinin çarptığı bir şeyle kaşlarını çatar, dikleşerek çekerken eline bir defter geçmiş, sayfaları çevirir, kapağı eskimış defter içi boş, ona bir cevap vermezken harry herhalde bir kilidi var diyerek defteri komodine bırakır, sonra gözlüklerini çıkartır ve tekrar devrilirken uykuya dalar..

SOUNDTRACK

EVANESCENCE – HELLO

I am your mind giving you someone to talk to, hello.

If I smile and don't believe, soon I know I'll wake from this dream

Don't try to fix me, I'm not broken, hello, I am the lie living for you so you can hide, don't cry.

eller, her yerde eller, gözlerini kapatıyor, ruhunu sıkıyor, harry bir yerlerde tekrar o gülüşleri duyuyor, gitmeyecek, bitmeyecek, sonsuza kadar ruhunu delecek-

acı, yine o acı, içine giriyor, bir daha, bir daha sokuyor, artık masum değilsin, ruhunu deldim, ruhun dışarı akıyor, kalbin acıyor, artık çocuk değilsin, bir daha hiç ruhunu içine doldurup o deliği kapatamayacaksın, dikemezsin, yırtık çok büyük-

nefes yok, nefese izin yok, kuralları sen koymuyorsun, artık hakkın yok, hiç uyuyamayacaksın, tekrar, tekrar-

harry gözlerini açarak tavana bakarken hızla nefes alıyor, eli göğsünde, terden üzerine yapışmış t-shirtüne bakarken gevşeyerek geri düşer, gözlerini kapatırken eli gözlerinde, ciğerlerini nefesle doldurur..

harry tekrar bir sese gözlerini açarken ne kadar zaman geçmiş bilmiyor, belki de tekrar sızmış, yatakta dikleşirken esasını arar ama esası yanında değildir, delikanlı sessiz, yataktan çıkar ve ayakkabılarını giyer, kalkarak kapıya giderken aşağıda adımlar geziyordur, harry kapıdan süzülür, halıda ilerlerken kitapların üzerinden sessiz adımlar atar, sarmal ahşap merdivenden aşağı bakarken snape'in siyah esasını görür, biraz daha alçalırken yürüyen adam görüş hizasına girer, harry onun başının arkasını görürken rahatlar, onun nefesini duyan snape o tarafa dönerken ikisi birbirlerine bakar..

"potter.."

harry sessiz, duvara tutunarak kalkar, basamakları inerken cevaplar

"snape.. ölmemişsin.." snape ona bakarken bakışlarını kısar, harry mırıldanır

"sıyırmışsın yani.. kim sandılar?"

"önemli mi?" harry *hayır* derken onu geçer, ama sırtını ona dönmezken geriliyor, ona bakarak konuşur

"nereye gideceğiz?"

"niye bir yere gidiyoruz-"

"burda mı kalacağım-"

"bir süre evet.. mahsuru mu var?"

harry sessiz kalırken snape onun yüzünü inceler, sonra bakışları boynuna kayarken mırıldanır

"kendini iyileştirmeliydin-"

"asam yok-"

"ev iksir kayıyor-"

"eşyalarına dokunmadım.. dokunsam kızardın.."

snape bir şey demez, dönerek uzaklaşırken harry ellerini yumruk yaptığını açınca anlar..

snape iskemlede oturan delikanlının önüne birkaç şişe koyarken harry bir tanesinin tıpasıyla oynuyor, dolapları açıp kapatan adamı izlerken mırıldanır

"snape, bana tecavüz edilirken nerdeydin?"

eller bir an durur, sırtı ona dönükken cevaplar

"seni nasıl kaçıracağımı planlıyordum.."

"nerede planlıyordun?"

snape ona dönerken cevaplar

"planlamam gereken yerde.. sorgu neden potter, güvendesin ve yaşıyorsun-"

"kimdi?" snape *kim* kimdi derken yine şişe arıyordur, harry hiçbirini içmemiş, onu izliyorken sorar

"bana tecavüz eden.."

"maskesi yok muydu?"

"vardı.. ama siz birbirinizi tanırsınız.."

snape bilmiyorum derken bir dolabı daha açar, harry mırıldanır

"voldemort onu ödüllendirmedi mi?"

"o sırada seni kaçıyordum-"

"lucius sen olduğunu söyledi.."

snape dönerek ona bakar, harry de ona bakarken ikisi de konuşmaz..

"potter-"

"sadece cevap ver snape-"

"vermesem daha iyi.." harry kaşlarını çatarken snape açıklar

"o bensem, benden daha çok nefret edeceksin-"

"o *sensen* nasıl bu kadar rahat durabiliyorsun? parçalandım orda!"

snape ona bakıyorken bir şey söylemez, sonra devam eder

"o ben değilsem, bu sefer kimdi diye çatlayacaksın, kim olduğunu öğrenirsen de ona saldırmak için plan güdeceksin.. ikisini de göze alamayız, ben olup olmadığının şüphesiyle yaşa, daha güvenli.."

döner ve işine devam ederken harry onu izliyor, konuşur

"neden lucius sen olduğunu söyledi? neden o zaman o adam *'ne snape'i, benim!'* demedi?"

snape sessiz, dolapları karıştırırken cevaplar

"masumiyetini alan adamın canının tehlikede olduğunu söyledikten sonra birinin çıkıp evet o bendim demesi biraz delilik olur potter-"

"ama lucius seni söyledi-"

"benim canımın tehlikede olduğu zaten aşikar.."

"neden sen yapmadın peki?"

"yapmamı ister miydin?"

snape dönerek ona bakarken harry de ona bakıyordur, snape devam eder

"neden bu kadar sorguluyorsun potter? ben çıkmamı istiyorsan benim diyebilirim.. ama istemiyorsun, hatta bundan korkuyorsun, yapabileceğime inanmıyorsun.. ama yapabilirim-"

"neden yapmadın?"

"yapmadığımı nerden biliyorsun?"

harry ona bakıyorken snape konuşur

"ayrıca potter, *neden?*"

"en azından sen tanıdıkтын-"

"ve beni öldürebilirdin evet.. bensem beni öldüreceğini söyledin, şimdi de soruyorsun-"

"sonra beni kurtardın ama-"

"yoldaşlık için-"

"tecavüz etsen kendin için miydi-"

"karanlık lord için-"

"kendin için ne yapıyorsun?"

snape ona bakarken elindeki şişeyi onun önüne koyar, sonra odadan çıkarken harry iç çekerek şişeciklere bakar..

SOUNDTRACK

SARAH MCLACHLAN – DO WHAT YOU HAVE TO DO

And fate has led you through it, you do what you have to do.

snape odasına girdiğinde yatağın bozulmuş, ışığın da hala yanık olduğunu görür, iç çekerek odada ilerlerken komodinde duran deftere bakar, alarak sayfalarını karıştırır, sonra çekmeceye atarken dönerek yatağa oturur, karşı duvara bakarken derin bir nefes alır..

odur.. o yapmıştır.. o da biliyordur, potter da biliyordur, hepsi biliyordur..

düşünmek için vakti az, tartmak için vaktiyse hiç olmamıştır, bir şey yapmayacaktır aslında, sadece çocuğun ölmesini engellemek için ordadır, ama goyle'un onu kıstırdığını gördüğünde kendini onu uzaklaştırır bulmuştur, bir şekilde bilmiştir onun sadece potteri taciz etmeyeceğini, daha da fazlasını yapacağını..

malfoy gibi, crabbe gibi, parkinson gibi.. hepsinin bunun için bir planı vardır; uzun zamandır bekleyen, kaç kere konuşulan, kaç kere fikir paylaşımında bulunulan.. luciusun bastonunu kullanma opsiyonu belki de en hafifidir aslında, ama potter bilmiyordur, potter masumdur, snape derin bir nefes daha alır..

kolay olmamıştır hayır, hiçbir zaman kolay olmamıştır tecavüzler, ama severus snape yıllar içinde kulaklarını kapatmayı, gözlerini körleştirmeyi, kalbini durdurmayı başarmıştır, *yapmıştır,-*

bugüne kadar.

snape bugün yine yıllar öncesindeki gibi hissediyordur, *yapma lütfen*, lütfen demiştir potter, karanlık lordun bile önünde eğilmemiş bir adam, bir delikanlı, bir *çocuk-*

çocuktur daha, ne kadar büyüdüğünü bağırırsa da, ne kadar artık bir yetişkin sayılsa da, yaşadıkları aslında onu ne kadar ondan bile büyük yapsa da, o dakikada bir çocuk olmuştur yine, snapein almak için uğraştığı masumiyeti yalvarmıştır ona ama snape dinlememiştir..

bağırışını duyuyordur hala, haykırmıştır, snape durmuştur aslında, daha fazla zorlayamamıştır, ama nedense kalbine kadar gitmiş gibi hissediyordur, potter öyle acı çekmiştir,-

snape başını iki yana sallar, sonra kalkarak dolaba giderken kapağı açtığında iç çeker, rastgele bir şeyler çeker..

harry bütün gece ondan bir ses duymamış, uyumuyor, tetikte bekliyorken neyi beklediğini de bilmiyor, en sonunda kalkarak iksir odasına gider, kapıyı aralarken gördüğü manzarayla gözleri büyür, durur..

snape içerde, iksir masasında oturuyor, iskemlesinde geriye kaykılmış, masada neredeyse bitmek üzere bir ateş viskisi varken bakışları dalgın, öylece izliyordur, harry kıpırdamaz..

"snape-" snape ona bir bakış atar, sonra tekrar o noktaya dönerken mırıldanır

"gidip bir köşede ağlaman gerekmiyor mu potter-"

"bu köşede ağlayacağım.."

snape iç çekerken koltuğunda dikleşir, masaya dayanırken mırıldanır

"başına ne geliyorsa yanlı köşe seçmekten geliyor potter.."

harry ona bakıyorken gözleri kısılı, mırıldanır

"sarhoşsun-"

"belki, belki de değil.. tıpkı tecavüzün gibi.. *belki.. belki de değil..*"

harry sessiz, yavaşça önünde durduğu iskemleye otururken fısıldar

"daha önce tecavüz ettin mi?" snape dalgın, bardağını doldururken mırıldanır

"ne fark eder? etmiş olabilirim.. bir sürü güzel kadın, çirkin kadın, çirkin erkek, güzel erkek.. ne fark eder?"

ona bakarak viskisini içer, harry onu izlerken bir şey demez..

"tecavüz bir sanattır aslında potter, hele sihir kullanmıyorsan.. onu etkisiz hale getireceksin, ama hala ayık olacak.. sana karşı koyacak, ama rıza göstermeyecek.. unutmama, rıza gösterene tecavüz edemezsin.."

harry onu izliyorken snape bakışları burnuna dayadığı bardağın dibinde, sonra bir anda bardağı hızla masaya indirir, sesle delikanlı irkilirken snape ona bakıyor, konuşur

"ama sen temizsin.. temiz çocuk.. güzel potter.."

uzanarak onun suratını yakalar, harry hızla nefes alıyor, ona bakıyorken snape onun yüzünde baş parmağını bastırıyor, gezdirirken mırıldanır

"evet, güzel potter.. kız gibi olacağını düşünüyorlardı.."

harry kaşlarını çatarken snape onun yüzünü izliyordur, parmakları delikanlının dudağına inerken harry geri çekilir, snape de elini kaldırırken sırıtır

"aslında daha güçlüsün.. biri sana dokununca titremen gerekiyordu-"

"daha kötüsünü de yaşadım-"

"tecavüzden kötüsünü?"

"bilmem, her sene bir şey yaşamak topluyordur belki.. sen daha kötüsünü biliyorsun.."

snape onu izliyorken mırıldanır

"bu kadar kolay üzerinden atamazsın.."

harry gülümserken cevaplar

"attım mı sence? *belki, belki de değil..*"

snape ona bakarken kıpırdamaz..

"uykumda beni öldürecek misin?"

"sen olduğunu ispatlamadım.."

"ispatladığında?" harry uzanarak viskiyi alır, bardağı doldururken snape mırıldanır

"bu uygun bir davranış değil-" bardak ona itilince susar, konuşur

"bu da değil.. bana içki veriyorsun-"

"içine bir şey katmadım-"

"ne istiyorsun-"

"gevşemeni.."

snape ayağa kalkarken masaya tutunur, harry de kalkarken snape gözbebekleri küçülmüş, ona bakıyordur, harry onun çoktan sarhoş olduğunu biliyor, ona ilerlerken konuşur

"söyle snape.. sen miydin? zevk aldın mı? bunca yıl benden nefret ediyordun, ilk fırsatta atlamadın mı? biri o adamı yumrukla yere devirdi, yumruk.. o kadar istiyordu demek ki, sen miydin?"

snape ona bakıyorken harry de ona bakıyor, kaşları çatılı, fısıldar

"luciusun orada yumruk atmayacağı bir sen vardın.. ve kimse beni o adamdan almadı.."

koyu gözler sessizken harry önünde, onun gözlerini inceliyordur, snape o anda ayılırken geriler, konuşur

"dışarı potter-"

"söyle snape-"

"dışarı potter!"

"bilmeye hakkım var-"

"hiçbir şeye hakkın yok! yaşıyorsun, minnet duymalısın-"

"o noktayı geçtiğimi biliyorsun! elimde sadece bu vardı snape! onu da çaldın! onu da çaldınız! artık ne kaldı?!"

snape ona bakarken harry kızgın, devam eder

"bir sebep, sadece bir sebep istiyorum! lanet olası, istiyordum da yaptım desen bile kabul edeceğim! sadece bir sebep ver bana! bir tecavüz diye bunu da benden çalmış olma!"

snape nefes alıp veriyorken harry titrediğini hissediyor, sonra döner ve masanın etrafından dolaşarak dışarı çıkar, snape onun yukarı çıkıp kapıyı kapattığını duyarken kırıdamamaya devam eder..

SOUNDTRACK

BRANDI CARLILE – TRAGEDY (AUSTIN CELLO VERSION)

Sorry, I'm only human, you know me, grown up, oh no guess again.

harry odada, yere çökmüş, bacaklarını kollarına çekmişken aslında bu o kadar da önemli değil diye tekrarlıyordu, ne var alt tarafı biri onunla ilişkiye girmiştir, herkes bunu yaşamak için yanıp tutuşuyordu, o kadar önemli değildir, değildir, değildir.

harry başını dizlerine dayarken yine de önemli olduğunu biliyordu, ilk seferi belki ginnyle, belki başkasıyla, ya da bir erkekle olabilir, ama farklı bir ortamda, güzel, rahat bir ortamda, *başkaları onları izleyip gülmeden*, canı yanmadan olmalıdır,-

harry ilk seferinin duygusal yoğunluğunda da değildir aslında, nede olduğunu da bilmiyordu aslında, sadece kavga etmek istiyordu, birine vurmaya istiyor, tekmelemek, bağırarak istiyordu, snape ona *bunu bile* vermiyordu!

harry elleriyle yüzünü kapatır, derin bir nefes alırken kapı açılır, delikanlı hızla başını o tarafa kaldırırken ayağa fırlar, odaya kısılmış, ona bakarken snape içeri girer..

snape ona bakıyorken mırıldanır

"ne istiyorsun benden potter? gerçekten istediğini söyle.."

harry sessiz, parmak uçları duvardaki çıkıntıları tutuyorken fısıldar

"sen mi yaptın?" snape derin bir nefes alır, sanki *inatçı* ve *aptal* diyor, cevaplar

"evet potter.. evet ben yaptım.." gözlerini açarak ona bakar, sorar

"huzura erdin mi şimdi?" harry ona bakıyorken başını sallar, snape *güzel* der, dönerken kapıyı tekrar açar, o sırada arkasından bir darbe alırken öne eğilir, harry ona bir tekme daha vururken acımaz, bir daha, bir daha vurur..

snape dönerek onun ellerini yakalar, ama harry ayakları serbest, onun bacağına vururken bağırır, snape onun ne dediğini anlamıyorken önemi de yoktur aslında, ama harry kızgın bir aslan, bir anda yine kurtulur, onu duvara yapıştırırken koluyla boğazına bastırmış, snape onun ne zaman bu kadar uzadığını düşünürken harry ona bakıyordu, snape de ona bakarken harry sorar

"zevk aldın mı? nefret ettiğin potter, aldın mı?"

snape cevap vermezken harry onun göğsüne yumruk atarak bağırır

"ALDIN MI!" snape bir an öne eğilir, sonra dikleşirken cevaplar

"hayır.. sen aldın mı?" harry ona tekrar vurur, yine yumruğunu kaldırırken ona bakar, snape de ona bakıyordu, delikanlı elini geri çekerken bir an sonra kendini aynı duvarda bulur, snape onu yakalarından tutmuş, konuşur

"bir daha bana elini kaldırırsan o kolunu kırarım potter. bitti, akıttın, kendine gel-"

"nasıl söy-"

"BÖYLE SÖYLERİM! kışında bir bastonla mı gezmek isterdin? ya da o bastonun ağzından çıkması mı tercihin olurdu?"

harry ona bakıyorken snape kızgındır, onu sarsar, konuşur

"olabilecek en yumuşak şeyi aldın, minnet duymalısın!"

"minnet? *minnet*-" snape onu tekrar duvara çarparken cevaplar

"evet, minnet. neler yapabileceğimi bilmiyorsun potter, hala tek parçasın, ve seni bir de oradan çıkarttım.. şimdi kafanı topla, ve sabah adam gibi kalk.. hep ben büyüğüm derdin, şimdi göster, belki inanırım."

ve onu bırakır, dönüp çıkarken harry duvara dayanıyor, yutkunur..

SOUNDTRACK

NICHOLAS HOOPER – A JOURNEY TO HOGWARTS

ikisi iki gün daha aynı evin içinde köşe kapmaca oynamış, harry onun odasında kalıyorken snape odaya hiç girmiyor, harry de o etrafta olmadıkça çıkmıyorken bir daha karşı karşıya gelmemişler, ama harry oldukça bol düşünme imkanı bulmuştur..

adamlar son senelerini düşünüyordu, yavaş yavaş geçinmeye başlamışlardır.. sonra bu yakalanmada, düştüğü andan beri snapein çıkıp gelmesini ummuştur, voldemortun karşısına ilk çıktığı saniye onu çemberde görünce daha dik durmuştur, bilmiştir ki snape onu kurtaracaktır, gerekeni yapacaktır, yapamazsa da o yolda ölecektir,-

harry onun ölmesini istememiştir. adama güveniyordu, adamlar bağı olmasa bile ona güveniyordu, biliyordu ki başka çaresi yoktur aslında, *o adam* herkes olabilir, lucius malfoy, *peter pettigrew*-

harry midesi kalkarak o düşünceleri itmişken snapei tercih ediyordu evet, garip ve çarpık, ama bir şekilde kabul edebilmeyi başarmıştır, minnet duyması bu mudur bilmiyordu, ama bir şeyler olmuştur evet, ve şimdi de hogwartsa gidiyorlardır..

enfes.

"harry, seni görmek büyük mutluluk.. özellikle de tek parça halinde.."

harry dumbledore'a bakarken mırıldanır

"asam nerde?" dumbledore ah evet derken asasını ona geri verir, konuşur

"severus bize gördüğün muameleyi anlattı harry, çok üzgünüm.. ama elimizden gelen en kısa sürede çıkışını gerçekleştirdik.. sevindiğim şey daha büyük zararlar görmemen.."

harry bir an onun suratına bakarken gözlerini kırıştırır, snape konuşur

"potter kötü şeyler yaşadı, ama daha kötü de olabilirdi evet.."

dumbledore *evet* derken öne düşer, harry dönerek snape'e bakarken genç adam başını hafifçe iki yana sallar, harry şaşkın, önüne dönerken snapei takip eder..

"söylememiz gerekmiyor mu-"

"söylememi istiyorsan söylerim, dert değil potter-"

"dert değil?!" snape iç çekerken cevaplar

"daha kötü şeyler yaptığımı da ne zaman anlayacaksın-"

"iyi tamam her neyse, lucius herkese söylemedi mi sence?"

"kimse inanmaz.. dumbledore söylemezse, burdaki kimse inanmaz.. okulda böyle bir dedikodu her zaman çıkabilir, ama sanmıyorum, böyle bir şey seni yakaladıklarını, ve bu yolla da karanlık lordun yanında yer aldıklarını göstermek olur, o da biraz zor ihtimal.."
harry nefesini bırakırken snape ona bakar, delikanlı mırıldanır
"nasıl açıklayacağımı düşünüyordum.. sürpriz oldu.."
"hayat." ve dönerek uzaklaşır, harry arkasından bakarken iç çeker..

hayat.

"harry!"

harry ona atılan kıza sarılır, ve hiçbir kötü şey hissetmezken bir adımı daha başardığını anlar, belki gerçekten de kabullenmiş ve geçmiştir, memnun olurken hermioneyi daha da sıkır, genç kız gülerken konuşur

"korkudan ölüyorduk! iyisin değil mi?"

harry iyi olduğunu söylerken ron onu devirircesine sarılır, harry gülerken onun sırtını sıvazlar..

iyidir, evet.

okulun ilk günü, her yer kalabalıkken 8. sınıflar coşkuyla tekrar kavuşuyorlardır, savaşa gitmemiş, tekrar okulun sıcak kucağına dönmüşlerken mutludurlar,-
"potter.." harry dönerek ona bakarken mırıldanır
"malfoy.. dönmüşsün, çok sevindim.." malfoy sırtırken cevaplar
"benim kadar olamaz.. okul sensiz tam değil.."
harry değil mi derken ikisi de birbirlerine bakıyorlardır, buz grisi mırıldanır
"bu sene artık bir kıızı haklısın potter, değil mi? ya da bir *erkeği*?"
harry ona bakarken ron cevap verecek olur ama harry eliyle onun göğsüne işaret eder, sustururken cevaplar
"belki malfoy.. en azından birini haklamış olurum.. ellerim senin gibi boş kalmaz.."
malfoy gülerken cevap verecek olur, ama harry dönmüş, uzaklaşırken ron neler olduğunu soruyordur, harry cevap vermez..

"hayat yine normale döndü sayılır, değil mi severus?"

snape öğrencileri izliyor, hepsi güle oynaya kahvaltı ediyorlar mırıldanır

"bu okulda hayat hiç normal olmaz albus-"

"olabildiğince en azından.. bilmen gereken bir şey var severus.."

snape ona döner, albus sessiz, kaşığını çayından çıkartır ve kenara koyarken mırıldanır

"harry dün gece bana bir itirafta bulundu.."

snape kıpırdamamasına rağmen gözlerini çevirerek potterı kontrol eder, delikanlı da arkadaşlarıyla konuşuyor olmasına rağmen onları izliyordur, albus devam eder

"yaz tatilinde genç bir delikanlıyla bir ilişkisi olmuş.."

snape öyle mi derken önüne dönüyordur, albus evet diyerek mırıldanır

"gençlik ateşi olarak adlandırabileceğimiz bir şey sanırım, ama artık harry eskisi kadar masum sayılamayacağından, en azından sihir düzleminde, korumalarımızı daha da arttırmamız gerekecek.."

snape anlıyorum derken anladığı şeyi anlayıp anlamadığından emin değildir, ama ortada bir şeyler vardır işte, potter kapatmış, devam ediyordur, snape kendi çayını kaldırırken hımlar, albus ona dönerken sorar

"efendim severus?"

snape hiç derken çayını yudumlar..

hım.

THE END

çok başka şeylere gidecektim aslında, ama sonra bir anda bütün o başka şeyler çok saçma geldi, bir one shot olarak kalmasını tercih ettim..

19.12.07

20.12.07

Yayın: 11.04.2010

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.